

gælde samme Regel som for andre, at dette er en Merindkomst, oven i Købet skabt ved ganske særlige Forhold, og at han skal betale Merindkomstskat deraf? Der gives ham den Lempelse, at de 5 pCt. maa han trække fra, men ikke mere. Hvorfor skulde han stilles anderledes, fordi han har haft det Held at arve en meget stor Indtægt, og maaske en meget stor Formue, i saadanne Dampskibsaktier? Desuden er det jo umuligt at udregne, hvad der i en Forretning eller Virksomhed, i hvilken der er faldet Arv, skyldes Arven, og hvad der skyldes de overordentlige Forhold, saa allerede af det Hensyn er det dog rimeligt, at man har en fast Regel som denne, at 5 pCt. kan fradrages.

Det næste er det ærede Medlems Ændringsforslag om, at saa at sige alle Aktionærerne — saaledes er det vist egentlig at forstaa — i et Selskab skal have Lov til at fradrage Aktieudbyttet, naar der er betalt Merindkomstskat af Aktieselskabet. Dette strider jo mod de Principper, vi har i vor Lovgivning om Aktieselskaber og Aktionærer. En Aktionær betaler Skat af sin Indtægt uden Hensyn til, om han har denne sin Indtægt gennem et Aktieselskab, der har betalt Skat, eller ikke. Det ærede Medlem var vistnok ogsaa selv klar over, at et saadant Forslag kunde han ikke vente at faa vedtaget, saa han opgav det næsten samtidig med, at han stillede det. Det Forhold, som omhandles i det subsidiaire Forslag, som det ærede Medlem har stillet, falder jo ind under de Tilfælde, hvor Finansministeren kan anvende den Bemyndigelse, han har til at tilstaa Lempelser i Skatten. Det er ogsaa af en saadan Art, at man ikke kan generalisere. Af de tidligere nævnte Grunde maa jeg modsætte mig dette Ændringsforslag.

Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss) har dernæst stillet Forslag om, at Bestemmelsen om Skat paa Skatten skal udgaa. Det ærede Medlem ved godt, at det er noget særegent for Merindkomstskatten, at der skal betales Skat af Skatten. Dette har været gennemført i tidligere Aar, og det ærede Medlems Parti har stemt for det. Nu rejser det ærede Medlem atter Spørgsmaalet, idet han henviser til, at man tidligere, ved Behandlingen af den ordentlige Indkomst- og Formueskat i 1912 fra radikal Side gik imod Skat paa Skatten. Et æret Medlem, der sidder her ved Siden af Talerstolen, sagde: Det var den Gang. Ja, det var en Gang! Hvor kan det ærede

Medlem for Københavns 6te Valgkreds mene, at man for Alvor kan sammenstille Forholdene fra 1912 og den ordentlige Formue- og Indkomstskat med dette Forslag om en Merindkomstskat i overordentlige Tider som disse. Det faktiske er jo, at hvis vi vilde gaa ind paa det ærede Medlems Forslag, kunde baade Staten og Kommunen derved helt miste Skatten af den paagældende Skatteyder. Jeg kan ikke gaa ind derpaa. Jeg kan heller slet ikke gaa ind paa det ærede Medlems sidste Ændringsforslag, som gaar ud paa, kort sagt, at man aldrig skal kunne komme til at betale højere Skat i et Skatteaar, end man i det paagældende Kalenderaar har haft som Indtægt. Det ærede Medlem siger, at det ellers kan ramme Folk meget håardt, for det er meget muligt, at de har meget ondt ved at udrede den høje Skat i et Aar, hvor de har meget mindre Indtægt end i det foregaaende Aar. Ja, siger jeg, det er muligt, men saadanne Tilfælde kan der tages Hensyn til og vil der blive taget Hensyn til. Men der er Hundreder af andre Tilfælde, hvor en Skatteyder, selv om hans Indtægt er mindre i 1918 end den Skat, han skal betale for 1917, meget vel kan udrede Skatten og bør udrede den. Det gælder ikke alene Spekulanter, men mange andre. At det særlig gælder Spekulanterne, er sandt. Men det ærede Medlem undtager jo ikke Spekulanterne fra sin Regel, skønt han flere Gange har ytret sin ringe Tilbøjelighed til at protegere dem.

Jeg skal ikke komme ind paa det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds' (Foss) mere almindelige Bemærkninger, de angaar jo heller ikke mig. Det ærede Medlem har en vis Lyst til at yppe Strid med det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard). Jeg forstaaer egentlig ikke, hvorfor han har denne Tilbøjelighed, men ham om det. Jeg synes, de ærede Medlemmer burde snarere enes saa snart som muligt; Forholdene er mere dertil end til en Strid mellem disse to Partier. Jeg ved ikke, hvad det er ved det ærede Medlem fra Æbeltoft, der særlig irriterer det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds, men det skal jeg ikke blande mig i. Jeg kan ikke sige, at det ærede Medlem fra Æbeltoft og jeg, saaledes som det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds vilde fremstille det, er som to røde Køer, der altid gaar i Spand sammen. Det er ikke det Forhold, der har været mellem os her paa Rigsdagen, medens jeg har været Finansminister. Det forekommer mig, at vi har leve-